

Eerste schoolweek op een middelbare school

Zo'n eerste schoolweek na zes weken vakantie is altijd spannend. Zijn de kinderen leuk en lief, kan ik nog lesgeven?

Op maandag zijn er nog geen lessen, maar er zijn wel heel veel vergaderingen en er is ook het kennismaken met je mentorklas (in mijn geval een 2 havo). Ik vind dat altijd een moeilijk onderdeel. Jij denkt aan jouw eerste indruk, zij denken alleen nog aan de vakantie.

Van kwart over acht tot kwart voor negen is er gelegenheid voor het delen van vakantie verhalen met je collega's. Helaas red ik dat niet, omdat mijn drie kinderen naar school (twee verschillende scholen) gebracht moeten worden. Met het zweet op mijn rug schuif ik om kwart voor negen aan in de grote aula. Net op tijd. Hier wordt in anderhalf uur het schooljaar geopend. Wat zijn de veranderingen/vernieuwingen dit jaar, keuren we de notulen van de vorige vergadering goed? Het is een lange zit.

Om half elf staan er zo'n 180 medewerkers in de kantine bij elkaar voor de jaarlijkse schoolfoto. Dit is altijd een hilarisch geschuif, geduw en getrek tot we er allemaal op staan. De foto zou niet misstaan in een 'Where is Wally' boek. Dit jaar droeg ik een neon roze shirt, dus ik kan mezelf vinden. Als de groepsfoto klaar is, mogen de nieuwe docenten alleen op de foto (voor Magister). De andere leraren zijn een uurtje vrij. Nou ja, vrij! We kletsen wat, zoeken naar een plekje in een kast van een lokaal waar je vaak zit, zodat je niet de hele dag met al je boeken en nakijkwerk van lokaal naar lokaal zwerft. We ruimen oude paperassen op, maken een plattegrond van de mentorklas, lezen mails, maken lessen, drinken koffie of thee. Ook worden we bijgepraat door de docent die vorig jaar mentor van je klas was.

Na dit 'vrije' uur word ik verwacht bij mijn afdelingsleider voor een mentorenvergadering. Alle havo-mentoren van de onderbouw komen bij elkaar voor een bespreking. Deze vergadering duurt een uur. Ik eet daarna snel een broodje en haal dan mijn nieuwe leerlingen op. Dit jaar zijn het er drie, ze komen van een andere school (verhuizing/niet naar zin/gepest). Een dagen daarvoor heb ik ze al gebeld om ze op hun gemak te stellen en vragen te beantwoorden. Ik neem ze mee naar het lokaal en leg ze alvast iets uit over de school en de regels.

Tien minuten later dendert mijn 2havo klas binnen. Deze schatjes krijg ik komend jaar onder mijn hoede. Ik moet nog even aan ze wennen.

Nog geen uur later zijn ze weer weg en staat er tot half vijf 's middags een sectievergadering op het menu. Een vergadering met alle docenten van hetzelfde vak. Weer een vergadering, zucht. 's Avonds lig ik vroeg op bed, doodmoe van al die vergaderingen en indrukken. Ik voel me 80. Ik kijk kort naar de foto's en namen van mijn 80 nieuwe leerlingen. Ik wil ze over een week uit mijn hoofd kennen. De ervaring leert, dat me dat meestal niet helemaal lukt.

De volgende ochtend heb ik alleen mijn mentorklas, (de bruggers hebben introductie) ik zie het ze het tweede lesuur. In dit uur leg ik alle regels uit die bij mijn les en de lesmethode horen. Ik start mijn lessen altijd (behalve bij toetsen) met een paar minuten voorlezen. Van mijn leerlingen verwacht ik dat ze na binnenkomst direct gaan zitten en hun spullen pakken (boek, schrift, pen), anders lees ik die les niet voor. Een andere regel is: niet stoeien tijdens de les. Met klassen van 30 leerlingen is het vervelend als er twee met elkaar stoeien. Ik waarschuw in dat geval niet, maar stuur de twee leerlingen direct de les uit. Ook zijn er regels over huiswerk maken en boeken meenemen. Deze regels vergeten de leerlingen vaak direct weer, maar na een week of twee weet iedereen ze weer...(ik herinner ze er graag aan, desnoods mogen ze het een paar keer opschrijven). Op maandag

moest ik nog erg aan de leerlingen wennen, nu voelt het al meer 'eigen.' Ik hoop dat ik ze over een paar weken al een stuk beter ken.

Op donderdag zie ik mijn leerlingen weer, maar dan niet voor een lesuur, maar voor een hele middag werken aan omgangsvormen. We proberen met behulp van spelletjes en gesprekken de leerlingen met respect naar elkaar te laten kijken. Ook stellen we een gedragsprotocol op, dit moeten de leerlingen en hun ouders (en ik als mentor ook) ondertekenen. Op donderdag zie ik mijn andere klassen voor het eerst. Ik stel me in de andere klassen voor, vertel iets over mezelf (getrouwd, kinderen, hobby's) en laat de leerlingen vragen stellen. Wat is uw schoenmaat, lievelingskleur, voornaam? Op deze manier wordt het ijs gebroken.

Ik leg uit hoe de opbouw van het lesboek gaat, welke toetsen ze kunnen verwachten, hoeveel boeken ze 'moeten' lezen en gewoon wat ze van mij en de lessen kunnen verwachten. Ook vertel ik hoe ze in de les opdrachten gaan maken, ze mogen dit of op fluistertoon met hun buurman/buurvrouw doen of alleen en in stilte. Dat laatste is hoogstens een minuut of tien per les. Het laatste kwartier van de les begin ik met fictie. Ze lezen een stuk tekst voor en krijgen daarna uitleg over fictie en non-fictie, realistisch en niet realistisch. De dag vliegt voorbij en rond drie uur sta ik tevreden in een leeg lokaal. Leuke kinderen, leuke klassen, ik heb er dit jaar weer zin in!

Thuis wachten er al een paar mailtjes van bezorgde ouders. De vrije avonden zijn weer voorbij.

Jenneke Ingelse

Docente Nederlands onderbouw mavo/havo/vwo